

Jesienne róże

Krzysztof Krawczyk

Tak niedawno był maj, byliśmy tak szczęśliwi
Uśmiechnięci i tkliwi – któż te dni znów ożywi?
Chłodną rękę swą daj, spójrz mi w oczy i powiedz
Czy mnie kochasz – ja wiem, to jest złudą i snem

Jesienne róże, róże smutne herbaciane
Jesienne róże są jak usta tve kochane
Drzewa w purpurze ostatni dają nam schron
A serca biją jak dzwon, na jeden ton

Jesienne róże szepczą cicho o rozstaniu
Jesienne róże mówią nam o pożegnaniu
I w liści chmurze idziemy przez parku głusz
Jesienne róże więdną już

Jesienne róże szepczą cicho o rozstaniu
Jesienne róże mówią nam o pożegnaniu
I w liści chmurze idziemy przez parku głusz
Jesienne róże więdną już